

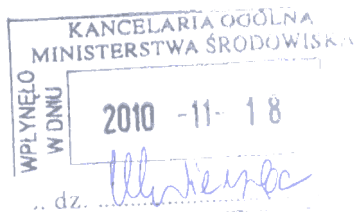

STOWARZYSZENIE POLSKA KOALICJA PRZEMYSŁOWA NA RZECZ OPAKOWAŃ PRZYJAZNYCH ŚRODOWISKU EKO-PAK

ul. Sienna 86 lok. 143, 00-815 Warszawa
Tel.: (22) 258-56-55
Fax.: (22) 258-56-57
e-mail: eko-pak@eko-pak.com.pl
www.eko-pak.com.pl

Warszawa, dnia 18 listopada 2010 r.

L.dz. 176/W/2010

Pan
Prof. Andrzej Kraszewski
Minister Środowiska

szanowny Panie Ministrze

W imieniu członków Stowarzyszenia Eko-Pak z prawdziwą satysfakcją przyjęliśmy informację o przyjęciu w dniu 16 listopada br. przez Radę Ministrów Założeń do projektu Ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Liczymy także na szybkie opracowanie tekstu projektu ustawy.

W załączeniu przekazujemy uwagi i spostrzeżenia do dokumentu, który był przedmiotem obrad Rady Ministrów z dnia 6.10.2010r. z prośbą o ich wykorzystanie w trakcie opracowywania szczegółowych zapisów Ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Ogólny kształt przepisów, zawarty w założeniach z dnia 6.10.2010 r. jest satysfakcjonujący dla przedsiębiorców podlegających przepisom przedmiotowej ustawy, a za szczególnie korzystne dla rynku należy uznać:

utrzymanie samodzielnej realizacji obowiązków, ale pod pewnymi warunkami, zgodnie z aktualnym zapisem art. 4 Ustawy o obowiązkach przedsiębiorców (...),

wprowadzenie instytucji porozumień dobrowolnych, które w przypadku niektórych rodzajów odpadów ułatwią sposób zagospodarowywania odpadów, zwłaszcza dla opakowań z wielu materiałów,

włączenie opakowań kaucjonowanych do ogólnego systemu odzysku i recyklingu zużytych opakowań, poprzez odejście od obowiązku kaucji dla opakowań jednostkowych po produktach oznakowanych symbolem N,
rozliczanie obowiązku wg danych z roku poprzedniego, co ułatwi sam proces rozliczania,

włączenie do rozliczania spalanych zmieszanych odpadów komunalnych wg ich morfologii.

Precyzja zapisów prawa jest dla podmiotów realizujących obowiązki kluczowa. Ich niewłaściwe ujęcie lub brak doprecyzowania w tekście ustawy mogą spowodować problemy interpretacyjne i w konsekwencji perturbacje na rynku zagospodarowania odpadów opakowaniowych, czego chcielibyśmy w miarę możliwości uniknąć.

Mamy nadzieję, że załączone poniżej uwagi będą przydatne w tworzeniu treści konkretnych artykułów ustawy.

Przy tej okazji pragniemy poinformować, iż czekamy także na projekt nowej Ustawy o odpadach. Liczymy bowiem, iż w zapisach dotyczących rejestru, oprócz danych teleadresowych podmiotów znajdują się w nim także dane istotne dla systemu zagospodarowania zużytych opakowań, szczególnie dane ilościowe wynikające ze sprawozdawczości i dotyczące realizacji obowiązków w zakresie tych odpadów, co spowoduje realną użyteczność tworzonego narzędzia do zbierania i weryfikacji danych.

Jednocześnie wyrażamy wolę i chęć spotkania się z Panem Ministrem oraz przedstawicielami Departamentu Gospodarki Odpadami w sprawie szczegółowego omówienia zawartych uwag w dogodnym dla Państwa terminie.

2. Wyresumen kwartału.

[Podpis]
AGENCIJA GENERALNA
Agnieszka Jaworska

**Uwagi do Założeń projektu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami
opakowaniowymi z dnia 6.10.2010.**

(21) – Wśród podmiotów na które oddziaływać ma projektowana ustawa należy uwzględnić firmy zbierające odpady, jako posiadaczy odpadów, którzy realizują obowiązki dla organizacji odzysku oraz dla przedsiębiorców rozliczających się samodzielnie. W konsekwencji dodać w punkcie 2.2.4 definicję „posiadacza odpadów”.

(28) – (30) Nie jest jasna próba obwarowania zwolnienia podmiotów, które wprowadzają mniej niż 1 tonę dodatkowo warunkami dotyczącymi pomocy publicznej "de minimis". Zapis sprawia wrażenie gigantycznej komplikacji.

(42) - Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej wymaga rejestracji przedsiębiorców w KRS lub w urzędzie gminy, więc oparcie definicji podmiotu zobowiązanego o tą ustawę zwalnia przedsiębiorców zagranicznych wprowadzających na polski rynek z konieczności spełniania warunków ustawy. Potrzebna będzie dodatkowa regulacja w stosunku do podmiotów zagranicznych, np. wzorem z ustawy o ZSEiE.

(68) – Dotychczasowa sprawozdawczość OPAK została rozszerzona o dwa punkty

eksport produktów w opakowaniach
oraz wewnątrzwspólnotową dostawą produktów w opakowaniach.

Nie jest zrozumiała intencja tego zapisu.

Zwracaliśmy wielokrotnie uwagę na nieprzydatność sprawozdawczości OPAK, gdyż błędy uniemożliwiają kontrolę wykonania obowiązku.

Naszym zdaniem zasadne jest wykorzystanie zapisu z art. 2 Decyzji Komisji z dn. 22.03.2005 (2005/270/WE) zgodnie z którym można przyjąć, iż ilość odpadów opakowaniowych równa się ilości opakowań wprowadzonych na rynek w danym roku.

Uproszczenie i ograniczenie sprawozdawczości do zbierania danych jedynie obowiązkowo wymaganych przez Komisję przyniosłoby korzystne i wymierne ułatwienie dla przedsiębiorców. Jednocześnie prosta sprawozdawczość uprości tworzenie rejestru i obniży koszty jego budowy i docelowo obsługi.

(78) - Organizacje odzysku mają uwzględnić docelowo do końca 2014 roku 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.

Zapis dotyczy grupy 20 z katalogu odpadów. Jednak czy odpad 15 01 02, czyli odpad opakowaniowy z tworzyw sztucznych pochodzący ze zbiórki selektywnej będzie ujmowany w realizacji poziomu 50% czy też nie – ważne zatem będzie precyzyjne określenie punktu odniesienia do wyliczania realizacji tego obowiązku.

Nie jest jasne, w jaki sposób będą identyfikowane odpady, nie ma dziś żadnego sposobu weryfikacji źródła pochodzenia odpadów, co będzie potencjalnym polem do nadużyć.

Strumień papieru i tektury ze źródeł skoncentrowanych będzie tym samym odpadem z punktu widzenia recyklera, czyli papierni, co tektura pochodząca z gospodarstw domowych, jednak co najmniej połowa masy ma pochodzić z gospodarstw domowych, a nie ma dziś prostego sposobu identyfikacji strumieni wg źródła pochodzenia odpadów.

Ponadto, nie są znane proporcje pomiędzy ilością opakowań transportowych i zbiorczych, a jednostkowych wprowadzanych na rynek. Jeżeli około 1:1, to wykonanie co najmniej 50% za pomocą opakowań komunalnych może być trudno wykonalny, nawet z długim okresem przejściowym.

Warto też zauważyć, że Niemcy, którzy też próbują wdrożyć podobne rozwiązanie nie mają do tej pory wypracowanego rozwiązania.

(81) – przy opracowywaniu zapisów warto pomyśleć o bezpieczeństwie przedsiębiorców i organizacji odzysku. Przedsiębiorca powinien mieć obowiązek zawarcia umowy z organizacją odzysku w danym terminie - uniknie ryzyka, że organizacja nie podpisze z nim umowy pod koniec roku. Wiemy, że taka jest często praktyka.

Dla organizacji zawarte umowy na określone ilości w danym roku to wiedza, ile obowiązku trzeba zrealizować, co wpłynie pozytywnie na współpracę z firmami zbierającymi odpady.

(122) - (132) - dotyczy audytu, który będą musieli przeprowadzić recyklerzy, posiadający zezwolenie na przerób więcej niż 400 ton odpadów. Proponujemy rozważenie publikacji listy akredytowanych audytorów.

(137) i (138) Nie jest jasna intencja ograniczenia działalności organizacji odzysku tylko do opakowań. Docelowo należałoby dążyć do tego, by silne i wiarygodne organizacje odzysku mogły się zajmować przejęciem wszelkich obowiązków, a więc także w ZSEiE i bateriach. Inaczej klient wprowadzający opakowania i nawet niewielkie ilości sprzętu z bateriami musi należeć do 3 organizacji.

(145) - utrzymywania kapitału własnego na rachunku nie powinno przekraczać pół miliona złotych. Utrzymywanie całej kwoty to wspieranie banków i niepotrzebne zmniejszanie ilości środków, które pracują na rozwój systemu.

(152) – Weryfikacja miękkich działań jest trudna. Zapisy powinny uniemożliwić transfer środków, np. do podmiotów zależnych bez podejmowania działań edukacyjnych lub gdy prowadzone będą fikcyjnie. Należy zatem rozważyć odpowiednie sankcje.

(153) - EMAS analogiczna sytuacja, jak w przypadku audytu, zapisy powinny uniemożliwiać prowadzenie działań pozorowanych.